

V Praze dne 9.3.2018 Fakulta Architektury ČVUT, Ústav Navrhování II.
Posudek vedoucího školního atelieru
Bakalářská práce – Kristýna Plischková

Úvod: Rozhodnutí Kristýny Plischkové umístit na Kácovské náměstí školu umění považuji za dobrý výsledek našich dlouhých společných diskuzí se starostkou Kácova. Je to pokus architekta odpovědět na to, co městečko potřebuje – architektura jako služba.

Urbanistické a hmotové řešení: Kristýna do náměstí umísťuje, kromě Pivovarské hodpody, kterou se ale tato část projektu nezabývá, jeden jediný relativně velký blok základní umělecké školy s valbovou střechou. Škola má dobře umístěný hlavní vstup z náměstí. Urbanistické řešení je velmi jednoduché, doplňuje prázdnou chybějící stranu náměstí. Za největší slabinu považuji absenci řešení rozhraní náměstí s ulicemi Jirsíkova a V Podskalí. Toto byla jedna z hlavních urbanistických výzev celého „Kácovského špalíčku“ a domnívám se, že Kristýna byla natolik zaujata samotnou školou, že tuto „díru“ Kácovského náměstí sice částečně eliminuje, ale neřeší zcela.

Vnitřní dispozice stavby: Půdorysné řešení školy je bezpochyby nejsilnější stránkou celého projektu. Dispozice je dobře domyšlená už od samotného vstupu, nástupní rampy pro vozíčkáře a přiměřeného závěť. Seskupení kanceláří a učeben do bloků a ponechání volných rohových částí půdorysu, které ale mají vždy nějaké jasné využití – čekárna, prostor před sálem a výstavní galerie by jistě sloužilo výborně. Snad jen výstavních prostorů ve 2NP je až příliš mnoho. Kladně hodnotím i to, že dům je dovnitř otevřený a uzavřený směrem ven. Pohledové propojení vnitřního dvora a širokých pobytových chodeb bude jistě velmi příjemné. Za opravdu skvělou považuji vzájemnou dispozici sálu a stupňovitého dvora – tedy vlastně dvou sálů – letního a zimního. Komunitní charakter celé stavby velmi hezky reaguje na potřeby a představy města.

Stavební část projektu: Technická úroveň stavebních detailů je dobrá. Je vidět, že Kristýna byla vedena k pochopení nastolených problémů. Bohužel detaily by mohly být zpracovány do větší hloubky, popis detailů je neúplný a o některých jejich částech se lze jen domnívat. Některé klíčové aspekty stavby zůstaly nedomyšlené, například dlouhý střešní lineární světlík s obyčejným sic argonem plněným dvojsklem bez specifikace pokovení skel ani odrazivých folií nemá žádné vnitřní ani vnější stínění ?

Tektonické řešení stavby: To, že je stavba směrem ven velmi jednoduchá je jistě cesta správným směrem. Ale zvolená kombinace bezřímsově střechy s „dvoudobým“ taktováním vysokými úzkými okny je něco, co stále nemohu pochopit. V čem jsou v tomto případě lepší měnící se rozestupy oken, než jejich řada se stejnými odstupy? Nejhorší tento zvolený princip dopadá na straně sálu.

Závěr: Jak jsem popsal, na projektu nacházím několik krásných momentů a několik zásadních slabin. Není to žádný průměrný projekt, ale spíše nevyrovnaný výkon. Přeji Kristýně, aby se na školní atelierovou práci mohla v navazujícím studiu lépe soustředit a aby i tato zkušenost se pro ni stala krokem k cíli na její profesní cestě.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení známkou C.

